

REFLECT

April 2019

Ursuline Sisters
Generalate
Rue Musin 1
1210 Brussels

Een Oproep tot Heiligheid

Vandaag kondigt de belleman belangrijk nieuws niet langer aan met "luister, luister allen!"; talloze stemmen maken het moeilijk om je te concentreren op wat belangrijk nieuws is. De Apostolische aansporing van Paus Franciscus, *Gaudete et Exsultate, Verheug u en wees blij*, die handelt over de heiligheid en het geluk van een christelijk leven, is groot nieuws.

Hoe kunnen we de vreugde van het evangelie en het oppervlakkige geluk van onze wereld met elkaar vergelijken? Is vreugde gefocust op wat we al hebben of op wat we willen verwerven?

In april 2018 bracht *Gaudete et Exsultate, Verheug u en wees blij*, een media-blitz, maar hoe tastbaar is de impact ervan op de wereld en de Kerk en op ons, Ursulinen? "Impact" is moeilijk te meten voor alles wat niet in de krantenkoppen staat. Wat is parrhesia (geestelijke moed)? Is onze moed om het evangelie te verkondigen anders dan onze durf elders? Het beeld van de Zaligheden als "de identiteitskaart van de Christenen" in Hoofdstuk 3, kan dienen als basis voor een studie van heiligheid. Welke zaligheid raakt je het meest? Welke kan je toepassen op je eigen leven vandaag? Waar moet je het meest in groeien?

"Impact" wordt herkend in de handelingen en beslissingen van diegenen die op weg zijn naar de Heer en zijn oproep dagelijks ervaren. Is die ervaring enkel nodig in moeilijke tijden of in alledaagse situaties? Hoe kunnen we het dagelijks oefenen?

Toen ik als postulant intrad in het klooster, nam ik me voor een heilige te worden door de "heilige" novicen te imiteren en trouw te zijn aan elke voorgeschreven religieuze praktijk. Ik zag tekenen van heiligheid en deed mijn uiterste best om ze allemaal na te volgen maar zes maanden later was ik nog steeds niet heilig. "Waarom duurt het zo lang?" vroeg ik aan zuster Genevieve, onze postulant-overste. Ze legde uit dat het proces traag verliep en geduld vereiste. Ik ben nog steeds aan het proberen.

Wie zijn de mensen die misschien geven om hoe de Heilige Vader spreekt over heiligheid? Ik hoop dat allen die leiding geven, mentoren van jonge Zusters in vormingsprogramma's, groepen die ijveren voor vrede en rechtvaardigheid evenals Zusters die bij de VN werken, de tijd zullen nemen om dit document te lezen en voordeel zullen halen door het ernstig te bestuderen. God roept ons allen op tot heiligheid: dat is de belangrijkste boodschap van *Gaudete et Exsultate*.

Het is in het gezin dat liefde tot God en zaden van gebed het eerst worden geplant. Het vormen van kinderen in heiligheid is essentieel. Homilies, seminaries, jeugddiensten en de media kunnen interesse opwekken voor *Gaudete et Exsultate*, maar het is aan ons om aan te sporen, te stimuleren en diegenen te bereiken die op zoek zijn en klaar zijn voor dienst en betrokkenheid. Vandaag verlangen velen sterk naar meditatie en stilte. Ik herinner me een ogenblik van innerlijk bewustzijn dat me overviel toen ik de kathedraal in Lubumbashi, D.R.Congo binnenging. De stilte binnen contrasteerde opvallend met het lawaai van de straat buiten. Mensen die het Heilig Sacrament aanbaden, leken alles rondom hen te vergeten. Ik realiseerde me dat profetische getuigenis voortkomt uit onze eenzaamheid en innerlijke stilte. Met Pasen is het goed stil te staan en onszelf toe te staan verbaasd te zijn bij de Verrijzenis van Christus.

"Inzicht gaat niet over ontdekken wat we nog meer uit dit leven kunnen halen, maar over inzien hoe we beter de zending kunnen uitvoeren die ons bij ons doopsel werd toevertrouwd."

(*Gaudete et Exsultate*, 174).

Voor persoonlijke studie en bezinning

Niet alles wat een heilige zegt is volledig conform het Evangelie; niet alles wat hij of zij doet is perfect of authentiek. We moeten de totaliteit van hun leven beschouwen, hun hele reis van groeien in heiligheid, de weerspiegeling van Jezus

Christus die op de voorgrond treedt wanneer we hun volledige betekenis als persoon begrijpen. (*Gaudete et Exsultate*, 26). Hoe kunnen we profetische getuigen zijn van de heerschappij van God, ondanks onze tekortkomingen? We hebben een geest van heiligheid nodig die zowel onze eenzaamheid als onze dienst, ons persoonlijk leven als onze evangeliseringsinspanningen kan vullen, zodat elk ogenblik een uitdrukking kan zijn van onze zelfopofferende liefde in de ogen van de Heer. Op deze wijze kan elke minuut van ons leven een stap zijn op weg naar groei in heiligheid (*Gaudete et Exsultate*, 31).

Realiseren we ons op onze weg naar groeien in heiligheid dat we geroepen zijn om vreugdevolle getuigen te zijn?

Paus Franciscus spoort ons aan ons bewust te zijn van het milieu en sommige andere problemen waar mensen mee geconfronteerd worden. Je kent wellicht zijn encycliek *Laudato si'*, (*Over de zorg voor ons Gemeenschappelijk huis*) geschreven in 2015.

De Campagne van de Unie van Algemene Oversten (UISG), Hoop zaaien voor de Planeet, is gebaseerd op een studie van de encycliek. Wij Ursulinen nemen er deel aan. Het doel is de aandacht van de Zusters erop te vestigen beter zorg te dragen voor de schepping en te werken tegen de aantasting van het milieu die Gods schepping bedreigt en te leven volgens de boodschap van de encycliek.

Het thema van de Campagne is: "samen wandelen". "Door samen te wandelen volgen we het voorbeeld van Jezus, die met vrienden wandelde op de wegen rond Jeruzalem." We nodigen elke Zuster van de Congregatie uit om deel te nemen aan de Campagne. We hopen dat elke Zuster op de hoogte zal blijven en concrete veranderingen zal doorvoeren in de wijze waarop ze zorg zal dragen voor onze planeet aarde. Elke Provincie zal een studiegids ontvangen, gebaseerd op onze recente Ursulinenteksten en elke gemeenschap en ieder lid wordt aangemoedigd om gebedsvolle acties te ondernemen i.v.m. milieukwesties en zo goede beheerders te zijn van Gods schepping.

De leden van het Leiderschapsteam
van de Congregatie

De Heilige Week van pastoor Johannes Lambertz

Priester Henri
Saintrain, auteur van
**Jean-Corneille
Martin
Lambertz,**

beschrijft de diepe betekenis die het Paasmysterie had voor de pastoor, gedurende zijn leven en toen zijn dood nabij was. De volgende passages uit zijn biografie geven ons gedachten om over na te denken. Elke zondag van de vasten predikte pastoor Lambertz over de Passie. Hij deed dat met zulke zachtheid en op zo'n indringende toon dat de gelovigen uit de naburige parochies, vele kilometers in het rond, naar hem toestroomden zodat de kerk vol zat. Hij kon dit ontroerend onderwerp niet behandelen zonder tranen. Zijn emoties droeg hij snel over op zijn toehoorders die met hem mee weenden en nooit genoeg kregen van zijn sermoenen, al sprak hij soms langer dan twee uur. Blz 112.

De meest geschikte oefening om het mysterie van een lijdende God te eren, is de Kruisweg. De kerk van Tildonk had geen kruisweg toen pastoor Lambertz er voor het eerst werd gezonden. De dichtstbijzijnde Kruisweg bevond zich in een kapel op ongeveer 8 km van zijn woning. Hij aarzelde niet om de tocht elke vrijdag van het jaar te maken om zijn toewijding tot de gekruisigde Christus te beleven en aflaten te verdienen. Blz 112

Nu zullen we de diepe genegenheid beschouwen die hij had voor het Lijden van de Verlosser. De mysteries van de Heilige Week oefenden een onvoorstelbare aantrekkingskracht uit op hem.

Uitgeput door ouderdom en zwakte had hij zich teruggetrokken in het klooster. Gedurende die dagen die hem zo dierbaar waren moest hij zichzelf geweld aandoen

om de kapel te verlaten en een beetje kracht op te doen. In het jaar waarin hij zou sterven en minder dan twee maanden voor zijn dood en nadat hij alle plechtigheden van Witte Donderdag had bijgewoond, verkoos de moedige oude man in aanbidding in het heiligdom te blijven tot uren na het avondmaal; zoals Maria Magdalena kon hij zich niet losmaken van het Heilige Graf waarin zijn geliefde Redder lag, geofferd voor de mensheid. En de Overste van het klooster moest hem smeken om de plaats te verlaten, al was het maar om een beetje te eten. Blz 111.

Hij hield ervan met de Zusters over de Verrijzenis te spreken, waardoor Hij, volgens pastoor Lambertz, meer dan ooit, zijn tederheid jegens zijn vrienden, zijn leerlingen, had geopenbaard. De heilige man noteerde de kleinste details van het mysterie en haalde er een hele reeks reflecties en praktische toepassingen uit. Blz 111

Het charisma van de Heilige Angela en de Heilige Maria van de Incarnatie

De Kerk viert het leven en de missionaire ijver van de Heilige Maria van de Incarnatie op 30 april. Maria van de Incarnatie erfde het charisma van de Heilige Angela misschien zonder dat ze er zich bewust van was. Maar ze zou leven volgens het plan van God, gekoppeld aan de spiritualiteit van Sint -Angela. Wanneer we het gebed van Sint -Angela en de Heilige Maria van de Incarnatie vergelijken,

merken we dat dezelfde geest leven gaf aan deze twee vrouwen. En dan merken we diepe nederigheid en eerbied en bewondering die tot uiting komt in verering en een sterk verlangen om te werken voor de komst van Gods Koninkrijk.

Sint- Angela introduceerde een nieuwe vorm van religieus leven in de wereld (De orde van de Ursulinen) en Maria van de Incarnatie, een Ursuline, werd honderd jaar later de eerste vrouwelijke missionaris in Amerika. Enkele wonderlijke mystieke genaden volgen het spoor van deze twee "Bruiden" van God. Hun vast vertrouwen in God en hun toewijding aan het Koninkrijk van God lopen gelijk.

Het werk van Maria van de Incarnatie begon in Québec en verspreidde zich in vele gebieden van Canada en in Japan, de Filipijnen en Peru.

Wat hun charisma betreft, de gewijde maagdelijkheid van

Sint -Angela en haar verlangen naar de ontwikkeling van Gods Koninkrijk vond navolging over de hele wereld.

Deze ontwikkeling is een antwoord op het apostolisch gebed van Maria van de Incarnatie, dat als volgt klinkt: "Ik reis de wereld rond in om de zielen te zoeken die verlost zijn door het zeer kostbare bloed van mijn goddelijke Bruidegom."

Gabrielle Noel, o.s.u. van de Canadese Unie van de Ursulinen

